

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Bynaei de Calceis Hebraeorum Libri Duo

Bynaeus, Anthony

Dordraci, 1682

Caput Secundum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12835

idem factitasse cum Paschale convivium ageret. Ut ritum priscum in Ægypto mandatum & ab omni populo tum temporis observandum, non usurpaverit Christus, sed discalceatus Pascha comederit. Scilicet ille ritus symbolum tantum fuit instantis itineris, adeoque non semper & ubique retinendus. Quomodo & id ipsum, quod voluit Deus, ut sanguinem postibus in Ægypto, aspergerent, non fuit observatum seculis posterioribus, quia tantum pro illo tempore imperatum erat.

CAPUT SECUNDUM.

Religio nudis pedibus templa intrandi apud varias gentes. Apud Hebraeos nemo cum calceis templum ingrediebatur. Ante Synagogam hodie vel purgant vel exuunt calceos Judæi. Moses & Josua jussi calceos exuere. Exod. 3. 5. & Jos. 5. 15. Vera istius cerimonia ratio. De Moses calceis lepida commenta. Ex hoc

hoc Dei mandato apud Hebraeos circa loca sacra religio manavit, ut ea calceatum intrare ducerent nefas. Quæ ratio etiam alias gentes permovit.

F.

Magna apud veteres fuit, atque etiam hodie apud multos populos erga loca sacra & Deorum delubra religio est atque cultus, quæ nudos pedes exigere olim putarunt, & etiam nunc existimant. Vetustis temporibus & etiam nostris apud multas nationes piaculum habebatur & grande nefas, templorum pavimenta calceato pede calcasse. Usurpatum fuisse morem hunc à variis gentibus, quæ solebant calceos exuere, cum fana ingrederentur, Justinus Martyr narrat. Quod à Græcis sæpius factum ex Callimacho & Valerio Flacco discimus. Apud Cretenses, qui Dianam religiosissime venerabantur *Ædem numinis, præterquam nudus vestigia, nullus licite ingrediebatur*, ut Solinus refert. Apud Romanos, ædes Vestæ Deæ nudis

Justin.
Apol. 2.
Callim.
Hym. in
Cerer.
Valer. Flac.
lib. 2.
Solin. c. 17.
Ovid. Fast.
lib. 6.

Drus. ad
Ios. 5.

Roger. de
Rit. &
Rellig.
Bram. lib.
2. c. 10.

Misna in
Massech.
Berach.
cap. 9.

pedibus matronę adibant, ut ex Ovidio scimus. Turcas Moscheas suas non intrare, nisi calceamenta exuerint, jam dudum ex Bartholomæo Giorgiometz, observavit Johannes Drusius. Quod ipsum narrant, qui illas terras diligenter lustrarunt, Georgius Douza, Adamus Olearius, Petrus della Valle. Legatus Christianorum Æthiopum apud Damianum Goensem de patriis moribus loquens: *Nobis, inquit, non datur potestas templum adeundi, nisi nudis pedibus.* Indorum Bramanes Tempora sua, quę *Pagoda* vocant, non intrare nisi calceis detractis, apud Rogerium legimus.

II. Apud Hebræos veteres summa quoque fuit erga loca sacra, & imprimis Templum, religio, quod cum calceis ingredi vetitum fuit. Cautum fuisse, ut qui loca sacra, atque adeo templum, intrare vellent, essent discalceati, docet Misna in Massecheth Berachoth: *לֹא יָכֹנֵס לְהָר הַבֵּיטָה בְּמַקְלוֹ וּבַמְנַעֲלוֹ וּבַפְּנֵדָתוֹ וּבַאֲבָק שַׁעַר רַגְלָיו וְלֹא יַעֲשֶׂה קַפְנֵדָתָא וּרְקִיקָה* Nemo intrabit montem templi cum baculo suo, aut cal-

teo suo, aut marsupio suo, aut pul-
vere super pedes suos, nec brevioris
viae gratia, nec sputo inquinabit illum.

Pene eadem sunt quæ traduntur
in Gemara Babylonica Jevamoth,
& in Gemara Berachoth, ex qua
ista transcripsit Rabbinorum doctis-
simus Moses Ben Maimon. ל

יבנס אדם להר הבית במקלו או במנעל
שברגליו או ובאפודתו ובמעור הצדורין לו

Nemo in montem Templi ve-
niat cum baculo, aut calceamentis pe-
dum, neque cum manica, aut pecu-
niis linteis involutis. Quod jam du-
dum observatum est viro summæ

eruditionis & acerrimi iudicii Petro
Cunæo, cujus extant libri de He-
bræorum Republica, docti jupi-
ter! & ingeniosi. Petitum hinc

est, quod etiam nostro tempore
præ Synagogarum foribus ferrum
habeant muro inpaetum, quo sin-
guli Judæi calceos suos, si lutum
contraxerint, repurgare debent,
vel crepidas, si eas gestent inqui-
natas, omnino exuant, uti refert
vir peritissimus rituum Judaico-
rum Johannes Buxtorfius

III. Quod hunc honorem locis sa-
cris & templis habuerint veteres He-
bræi,

Gem. in
Ievam.
cap. I. &
Berach.
cap. 9.
Maimon.
in Halach.
Beth. Hab-
bechira
cap. 7.

Cun. de
Rep. Hebræ.
l. 2. c. 12.

Buxtorf.
Syn. Iud.
cap. 10.

bræi, ab altiori origine petendum est. Ipse Deus voluit olim, ut iis in locis calceos exuerent, quæ præsentia sua dignabatur. Ita Moysi, cum ad rubum ardentem propius accederet, calceos extrahere præcepit. Idem Josuæ mandavit qui se principem exercitus Dei dixit. Cujus ceremoniæ rationem adjungit: *י המקום אשר אתה עומד עליו* *quæ locus, in quo stas, terra sancta est.* Voluit nempe Deus, uti pulchre notavit, Andræas Mafius, ut præsentia suæ opinio utriusque animum magna religione perfunderet atque obligaret, quo non solum ad ea, quæ mox moniturus erat, mentem acrius intenderent, verum etiam memoria augustissimi illius ostenti, se ipsos imposteorum subinde confirmarent. Quo enim spectat loci sanctitas, si non ad divini numinis præsentiam? Neque enim terra illa sanctior fuit, quo aut Moses aut Josua stetit, reliquis terræ partibus, cum & ex eadem materia constet, & eundem habeat dominum. Sed sancta dicitur illa terra, in qua & Moses &

Exod. 3. 5.

Ios. 5. 15.

Maf. ad Ios.

& Josua stabant, ob singularem Dei præsentiam. Etsi enim Deus ubique est, neque certis includi locis ejus infinita majestas potest, tamen non perinde ubique suam præsentiam declarat, sed prout divina ejus rerum humanarum moderatio postulat. Hinc illa loca, in quibus suam præsentiam singulari modo manifestat, sacra esse voluit, quomodo & loca, in quibus Moses & Josua steterunt, sancta vocat, quia ipse præsentia sua ea revera consecrabat. Atque hinc etiam voluit ut Moses atque Josua calceos suos exuerent dum starent eo in loco, quem præsentia sua dignabatur.

IV. Hæc cum sit simplex hujus ceremoniæ ratio semper vehementer sum miratus, varia passim fingi, cur Mosi Calceos exuere supremum Numen præceperit, quæ prorsus frivola sunt & inepta. Refert vir doctissimus Benedictus Balduinus expositionem lepidam, Bald. de
 quam, viro insigniter & curiose calc. Ant.
 docto concionante, se aliquando cap. 3.
 didicisse dicit: *In Ægypto (dixerat vir ingeniosus) natus, educatusque Moses*

258 De CALCEIS HEBRÆOR.

Moses, cum oves socii sui pasceret
 pastorum Ægyptiorum more, ut cre-
 dere par est, inducatur. Huic ad
 rubum ardentem, ut Exodi sacra-
 numentat estantur, accedenti, ut pro-
 pius stupendum illud flammaram non
 comburentium ostentum agnosceret;
 Dominus Deus statim edixit: solve
 calceamentum de pedibus tuis. Quod
 igitur erat illud calceamentum? Id
 enim sacræ tacent literæ. Ut quid
 etiam Moses eo calceatus ad rubum
 prohibetur accedere? uno brevique ver-
 borum contextu, ut bipartite quæ-
 sitioni fiat satis, pro Ægyptiorum
 pastorum more, Calceamenta Moses
 erant ex junco marino contexta:
 Ideoque Dominus Deus præsciens fi-
 lium suum aliquando factum hominem,
 inter cæteras suppliciorum acerbitates,
 corona ex ejusmodi junco marino com-
 pacta coronandum, vult ea calcea-
 menta tolli, quod indignum videretur,
 servum id pedibus calcare, quo ipse
 dominus aliquando esset coronandus.
 Meruit profecto hujus commenti
 auctor, ut, non laurea, sed ex
 ejusmodi junco compacta corona
 ipsi decerneretur, quæ ornaret
 lepidum profecto caput. Æque
 in-

insulsum est quod alii excogitarunt, Mosi calceos stramineos sive junceos fuisse, & ideo deponendos, ne forte igne, quem accedebat, consumerentur. In quo commento tantum frigus est, ut vel stramineos Mosi calceos extinguere posset, si arderent.

V. Quod autem Moses itemque Josua pedes excalceare ad majorem numinis præsentis venerationem jussi sunt, originem dedit illius ritus, quo locis sacris reverentia semper habita fuit, ut calceati templa intrare, vel quaecunque alia loca sacra sint veriti. Nam Hebræi, cum scirent Deum quædam loca ob singularem suam præsentiam sacra habuisse & ut calceos exuerent hominibus præcepisse qui in iis stabant, multo sanctius esse templum rati sunt, in quo Deus præsentiam suam augustiori modo manifestabat, quod proinde *בית הקודש* *Domus sanctitatis* vocabatur, & habebat *קודש הקודש* *sanctum sanctorum*, in quo Deus inter Cherubinos habitabat, & illud nulli calceato ingredi fas esse. Hanc ipsam Hebræorum magistri præ-

præ-

præcipuam dant rationem cur sine calceis templum sit intrandum, quia id Mosi præcepit Deus. In Gemara Babylonica ad ea verba Massechoth Berachoth quæ superius à nobis adducta sunt, post alia, quæ in templo vetita disputant, de calceo tandem concludunt. ומה כוונתו כי דרך כבודו אמרה ומה כוונתו של געלך כוונתו רגלך Sed quid de calceamentis, cum in iis nullus sit contemptus? dixit lex: solve calceamenta de pedibus tuis. Quæ eadem ratio Christianos Æthiopes permovet, ut templa non adeant nisi discalceati, uti refert eorum Legatus apud Damianum Goenssem. *Nobis non datur potestas templum adeundi nisi nudis pedibus, neque nobis licet in ipso ridere, loqui, ambulare, quia templa similia sunt monti Sinai, ubi dominus Mosi dixit: solve calceamentum, &c.*

CAPUT TERTIUM.

Gentilium sacerdotes, licet aliquando discalceati, tamen ut plurimum calceati rem divinam fecerunt